

تاریخ دریافت مقاله: ۱۴۰۰/۰۶/۰۷

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۴۰۰/۰۸/۱۳

کامران افشار مهاجر^۱، طاسین کریمی عوافی^۲

بازتاب مراودات فرهنگی با غرب در نقاشی‌های دیواری خانه‌های قاجاری تبریز

چکیده

ارتباطات فزاینده شاهان، طبقات بالادست و هنرمندان ایرانی با اروپا به همراه ورود امکانات و ابزارهای جدید ارتباطی، تأثیرات شگرفی بر نوع نگرش سفارش‌دهندگان و نقاشان در دوره قاجار گذاشت. نقاشی دیواری علاوه بر عمارات حکومتی در شهر تبریز که به سبب ولیعهدنشینی، یکی از مراکز مهم تحولات فرهنگی و هنری و دروازه اصلی ارتباط ایران با غرب به شمار می‌آمد، به شکل گسترده‌ای در خانه‌های اشراف و ثروتمندان نیز مرسوم شد. در بررسی تعداد ۳۶۸ دیوارنگاره و مجموعه نقوش دیواری شناسایی شده در ۱۱ باب خانه‌های قاجاری تبریز، پرسش اصلی این است که: مراودات فرهنگی با غرب چه تأثیراتی بر نقاشی‌های دیواری در خانه‌های قاجاری تبریز داشته است و در این راستا چه پیامی به ناظر منتقل می‌شود؟ این پژوهش از نظر هدف، کاربردی و از لحاظ ماهیت، توصیفی - تحلیلی با رویکرد کیفی و شیوه جمع‌آوری اطلاعات، میدانی و کتابخانه‌ای است. نتایج مشخص می‌کند که نمودهای فرهنگ و هنر غرب در نقوش دیواری، قابل شناسایی و در ۷۰ درصد دیوارنگاره‌ها مشهود است. وجود تصاویری از زنان با لباس‌های اروپایی، مناظر و معماری اروپایی، ابزار و ادوات صنعتی نوظهور و دیوارنگاره‌هایی با موضوع طبیعت‌بیجان و فرشته به‌وضوح مطلع بودن و به‌روز بودن سفارش‌دهندگان یا نقاشان یا تأثیرپذیری از فرهنگ و هنر غرب را نشان می‌دهد.

واژگان کلیدی: ارتباطات تصویری، نقاشی دیواری، خانه‌های قاجاری تبریز، فرهنگ غربی، نقاشی اروپایی.

^۱ استاد گروه ارتباط تصویری، دانشکده هنرهای تجسمی، دانشگاه هنر، تهران، ایران.

^۲ دانشجوی دکتری پژوهش هنر، دانشکده علوم نظری و مطالعات عالی هنر، دانشگاه هنر، تهران، ایران (نویسنده مسئول)

مقدمه

نقاشی دیواری در میان پدیده‌هایی چون هنر نقاشی، معماری و شهرسازی، طراحی شهری، تبلیغات و ارتباطات اجتماعی واقع شده است و این موضوع ضمن جذابیت‌بخشی به این هنر، آن را در حد فاصل این پدیده‌ها و در عین حال برخوردار از امکانات آن‌ها قرار داده است (زنگی و دیگران، ۱۳۹۱: ۴۴). از عمده‌ترین محمل‌های فرهنگ و تمدن بشری، نقاشی دیواری است و جایگاه و قدمت دیرینه‌ی آن در هنر ایرانی نیز بیانگر کارکرد ویژه‌ی آن در بستر تمدن ایران بوده که با پیشینه‌ای طولانی و چندین هزار ساله در طول تاریخ، دچار افت‌وخیزهای متعددی شده است. نقاشی دیواری در بستر زمان بنا بر محدوده‌ی تاریخی، معانی متفاوتی را دربرمی‌گیرد که هر یک تجلی ویژه‌ای از مظاهر و مضامین شناخته شده در تفسیر نقاشی‌ها خواهد داشت (جلالی، ۱۳۸۹: ۱۴).

شهر تبریز به‌عنوان ولیعهدنشین، پایتخت دوم کشور و دروازه‌ی اصلی ارتباط با خارج، یکی از مراکز مهم تحولات ارتباطی و فرهنگی در دوره‌ی قاجار (۱۱۷۵-۱۳۰۴ خورشیدی) است. روند اصلاحات عباس میرزا - به‌عنوان ولیعهد فتحعلی شاه قاجار - در تبریز، در ابعاد مختلف اقتصادی، سیاسی و فرهنگی جلوه‌ی مؤثری را به دنبال داشت؛ به‌طوری‌که اقدامات نظامی، عمرانی و فرهنگی او باعث رشد و رونق هنر و معماری در این شهر شد.

رشد فرهنگی و سیاسی ایران در نتیجه‌ی پیروزی تشیع و رقابت با امپراطوری عثمانی (در ادامه‌ی دوره‌ی صفوی)، استفاده بیشتر از امکانات ارتباطی تصویر در پی استقلال نسبی آن از ادبیات، سرعت چشمگیر ورود فناوری‌های جدید ارتباطی و بروز فزاینده عناصر هنر مردمی و عامیانه، عوامل و مؤلفه‌های فرهنگ تصویری دوره قاجار را تشکیل می‌دهند.

خانه‌های قاجاری در تبریز از لحاظ معماری، تزیینات و نیز تنوع چشمگیر نقوش و نگاره‌های موجود در آنها، به‌عنوان یکی از ابزارهای شناخت ارزش‌های فرهنگی - تاریخی و بخشی از هویت تصویری این برهه از تاریخ، به‌حساب می‌آیند. نقاشی دیواری که در اوایل دوره‌ی قاجار بیشتر متمرکز بر کاخ‌ها و عمارات حکومتی بود به‌مرور و با کم‌رنگ شدن وجوه رسمی و درباری‌اش در تزیین خانه‌های شخصی بزرگان، اعیان و نیز عامه مردم تجلی یافت. استفاده از امکانات نقاشی دیواری هم در عمارات حکومتی و هم در خانه‌های اعیان، فزونی یافت و با موضوعات متنوعی در نقوش و نگاره‌ها بر روی دیوارها و سقف‌ها نقش بست.

نقاشی‌های دیواری موجود در خانه‌های تاریخی تبریز را می‌توان همچون پیامی از سوی سازنده یا کارفرمای آنها محسوب کرد. پیامی را که سفارش‌دهنده به ناظر منتقل می‌کند برای آن‌که بتواند مؤثر باشد، باید به موضوعی مشخص اشاره کند و موضوع باید برای گیرنده، قابل درک باشد. طبقه‌بندی و ارزیابی مشخصه‌ها و موضوعات دیوارنگاره‌های شناسایی شده در خانه‌های قاجاری تبریز می‌تواند علاوه بر روشن تر کردن جنبه‌های هنری و بصری این نمونه‌ها، جایگاه ارتباطی نقاشی دیواری را به‌عنوان یک هنر - رسانه در این خانه‌ها متناسب با فضای فرهنگی آن عصر، تبیین نماید و منجر به شناخت دقیق‌تری از وضعیت نقاشی دیواری در تبریز دوره‌ی قاجار شود.

در این پژوهش، ابتدا پیشینه‌ی نقاشی دیواری در ایران با تمرکز بر کارکردهای ارتباطی آن، به‌طورکلی ارایه شده است. پس از آن تحولات کارکردی، کثرت نمونه‌ها، علل و عوامل تحولات نقاشی دیواری در دوره‌ی قاجار به‌طور اجمالی آورده شده است. سپس وضعیت نقاشی دیواری در تبریز به‌عنوان شهر دوم حکومت

قاجار، با توجه به نمونه‌های موجود در خانه‌های باقی‌مانده از این عصر بررسی شده است. در این پژوهش نقوش و نگاره‌های شناسایی شده در خانه‌های قاجاری تفکیک و به لحاظ موضوعی طبقه‌بندی شده است و با بررسی نمودهای فرهنگ و هنر غرب در آنها سنجش شده‌اند. دست آخر با بررسی نتایج کمی و تحلیل ویژگی‌های کیفی، جمع‌بندی و نتیجه‌گیری نهایی این تأثیرپذیری‌ها نمایان شده است.

پیشینه پژوهش

در سال‌های اخیر، بررسی‌های پراکنده بسیاری پیرامون شناخت نقاشی دیواری در دوره‌ی قاجار انجام شده است. مهمترین این منابع عبارت‌اند از: کتاب «نقاشی دیواری در دوره‌ی قاجار» نوشته ویلم فلور؛ ترجمه‌ی علیرضا بهارلو، که وضعیت نقاشی دیواری در دوره‌ی قاجار و برخی عوامل اثرگذار بر آن را بیان کرده است. کتاب «نقاشی و نقاشان قاجار» ویلم فلور و دیگران؛ ترجمه‌ی یعقوب آژند که به تشریح وضعیت و امکانات هنر نقاشی در دوره‌ی قاجار؛ استفاده از کارکردهای ارتباطی و آموزشی آن پرداخته است. کتاب «خانه‌های قدیمی تبریز» تألیف محمدعلی کی‌نژاد و محمدرضا شیرازی؛ از معدود آثار مرتبط با بستر مطالعاتی این پژوهش است که ساختمان‌تعداد قابل توجهی از خانه‌های تاریخی موجود در شهر تبریز را معرفی و بررسی شده است. در زمینه‌ی تاریخ تحولات هنرهای تصویری در دوره‌ی قاجار رساله‌ی دکتری منتشر شده از کامران افشارمهاجر با عنوان «هنرمند ایرانی و مدرنیسم» اطلاعات دقیقی از تحولات کارکردهای تصویر و ارتباطات بصری در دوره‌ی قاجار، پیش چشم پژوهشگران هنر دوره‌ی قاجار گشوده است.

در ارتباط با تأثیرات مباحث تاریخ تحولات اجتماعی، سیاسی و فرهنگی دوره‌ی قاجار نیز کتاب‌های «Qajar Hillenbrand, C. E., & Bosworth, C. E., & of Persia under Qajar Rule» تألیف H. Busse، و دیگران که در ۱۹۸۳ توسط انتشارات ادینبرگ چاپ شده است؛ و کتاب «History Columbus» تألیف H. Busse، که در ۱۹۷۲ توسط چاپ شده است؛ و مباحث قابل اعتنا و مستندی از تحولات اجتماعی، سیاسی و فرهنگی دوره‌ی قاجار ارائه کرده‌اند.

مقاله علمی- پژوهشی اصغر کفشچیان مقدم با عنوان «بررسی ویژگی‌های نقاشی دیواری» منتشر شده در فصلنامه علمی پژوهشی هنرهای زیبا به ۱۳۸۳؛ که در آن ضمن ارائه تعریف نقاشی دیواری و طبقه‌بندی ویژگی‌های آن، جنبه‌های بصری و تکنیکی نقاشی دیواری را در این مقاله تحلیل کرده است. مقاله علمی- پژوهشی لیلا بلیلان اصل و دیگران با عنوان «بررسی تأثیر عکس، تمبر و کارت‌پستال بر دیوارنگاری‌های خانه‌های قاجار تبریز (مطالعه موردی: خانه‌ی حریری تبریز)» منتشر شده در فصلنامه‌ی مطالعات فرهنگ و ارتباطات به ۱۳۹۸؛ در این مقاله به‌رغم عنوان آن، نویسندگان صرفاً تأثیرات متقابل سایر هنرهای تصویری و دیوارنگاره‌های خانه‌ی حریری را ارزیابی شدند که البته راهگشا بوده و درک بهتری از سایر خانه‌ها را هم فراهم کرده است.

پایان‌نامه‌ی کارشناسی ارشد الهام خسروانی با عنوان «مطالعه‌ی تطبیقی سیر تحول منظره‌نگاری در دیوارنگاری‌های دوره‌ی قاجار در شهرهای شیراز، تهران، اصفهان و تبریز» در دانشگاه هنر اسلامی تبریز به ۱۳۹۰؛ نویسنده پس از تعاریف اولیه در مورد دیوارنگاری دوره‌ی قاجار به سه بنای شاخص پرداخته و منظره‌نگاری در آنها را از لحاظ ترکیب‌بندی، قاب‌بندی، موضوعات تصویرگری شده و شیوه‌ی نقاشی از لحاظ ایرانی یا غربی بودن با دیوارنگاری‌های چهار استان دیگر تطبیق داده است. پایان‌نامه کارشناسی ارشد

مرتضی پاشاپور با عنوان «دیوارنگاری معاصر بر اساس نمونه‌های قاجاری تبریز» در دانشگاه هنر اسلامی تبریز به ۱۳۹۳؛ که پس از شناسایی دیوارنگاره‌ها در شهر تبریز، آن‌ها را مطالعه‌ی تطبیقی شده است. گزارش نهایی طرح پژوهشی رحیم چرخ‌چی و دیگران با عنوان «مطالعه، مستندنگاری و طبقه‌بندی موضوعی نقاشی‌های دیواری خانه‌های قاجاری تبریز» در دانشگاه هنر اسلامی تبریز به ۱۳۹۵؛ این طرح که با همکاری اداره کل میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری استان آذربایجان شرقی انجام گرفته است مرجع ارزشمندی جهت استناد به تصاویر آثار موجود در جامعه‌ی آماری این پژوهش به حساب می‌آید.

روش پژوهش

حوزه‌ی مطالعاتی این پژوهش ۱۱ باب خانه‌ی قاجاری شهر تبریز است که مجموعه‌ی نقوش و نگاره‌های دیواری شناسایی شده در آنها به عنوان جامعه‌ی آماری در نظر گرفته شده است. این پژوهش از نظر هدف، کاربردی و از لحاظ ماهیت، توصیفی-تحلیلی با رویکرد توأمان کیفی و کمی است. شیوه‌ی جمع‌آوری اطلاعات، میدانی و کتابخانه‌ایست. گردآوری اطلاعات بر مبنای مشاهدات عینی، عکاسی مستقیم از نقاشی‌های دیواری و رجوع به منابع اسنادی بوده است. در این پژوهش، نقاشی‌های دیواری خانه‌های قاجاری تبریز، بستر مناسبی هستند تا با کندوکاو در محتوای پیام‌های تجسمی و شمایی آنها، ارزیابی دقیق‌تری از نمود مؤلفه‌های فرهنگ و هنر غرب در این نمونه‌ها، میسر شود.

در حوزه‌ی مطالعات رسانه‌های بصری، تحلیل محتوای از رویکردهای مهم واکاوی تصویر است. این روش قادر است علاوه بر منابع نوشتاری، هر گونه متن به معنای عام آن text، نظیر داده‌های کلامی، تصویری، چاپی و الکترونیکی را که ممکن است از روایت‌ها، مصاحبه‌ها، پرسش‌های پیمایشی باز، مشاهده و اسناد به‌دست آمده باشد، تحلیل شود (Hsiu-Fang & Shannon, 2005, 1277). برلسون در کتابی با عنوان "تحلیل محتوا در تحقیق ارتباطی"، تحلیل محتوا را شیوه‌ی توصیف عینی، کمی و نظام‌مند محتوای آشکار ارتباطات تعریف کرده است (Berelson, 1971: 15). مایرینگ نیز این روش را فرایند تحلیل کنترل شده، روشمند و تجربی متون در بافت خاص خودشان می‌داند که قدم‌به‌قدم به شکل‌گیری یک مدل نظری نزدیک می‌شود (Mayring, 2000: 2). تحلیل محتوا پژوهشی پیام‌محور است که بر اندازه‌گیری و سنجش آن متمرکز است؛ ولی با استفاده از نتایج حاصله از این بررسی‌ها، می‌توان به استنباط و نتیجه‌گیری درباره‌ی پیشینه و اثرات آن نیز اقدام کرد. به کمک تحلیل محتوا، با مقایسه و تطبیق پیام‌های وسایل ارتباطی در دوره‌های مختلف، می‌توان چگونگی تحول فرهنگ توده را مشخص ساخت (معمدنزاد: ۱۳۵۶: ۶۱-۶۸). در مطالعه‌ی متون تاریخی که با هدف کشف محتوای آشکار و یا پنهان آنها صورت می‌گیرد، توجه به محتوای پنهان بیش از هر چیز نیازمند رواج فنون تحقیق کیفی در این روش است تا آنجا که برخی تحلیل محتوای کمی را معادل تحلیل محتوای آشکار و تحلیل محتوای کیفی را با تحلیل محتوای پنهان، یکسان دانسته‌اند. نتایج حاصل از این دو نیز متفاوت است. روش کمی، به تولید داده‌های عددی و تحلیل آماری این داده‌ها منجر می‌شود. اما نتیجه تحلیل کیفی، ارائه نوعی توصیف و یا سنخ‌شناسی از معانی مستتر در متنی است (Zhang & Wildemuth, 2009: 2) (Neuendorf, 2002: 52). از میان روش‌های گوناگون نقد هنر در حیطه‌ی فرهنگ تصویری و از بین رویکردهای متن‌مدار، بافت‌مدار، مؤلف‌مدار و مخاطب‌مدار، می‌توان از چهارچوب روش‌شناسانه ژیلیان رز^۲ که شیوه‌های نو و مناسب‌تری در تحلیل محتوا^۳ جهت "تفسیر

ترکیب‌محور" اثر هنری ارایه می‌دهد، بهره‌گرفت (Rose, 2001: 56-66). چنین رهیافت تلفیقی که داده‌ها را شمارش می‌کند و نتایج حاصل از آن را با توجه به مقتضیات پژوهش، تفسیر می‌شود، به دنبال بهره‌بردن همزمان از مزایای پژوهش کمی و کیفی است و ارزشمندی نتایج به‌دست آمده را تا میزان قابل‌اعتنایی افزایش خواهد داد. توانایی این روش برای فرا رفتن از کیفیات بصری و فرمی تصویر^۴ و درک پیام‌ها و دلالت‌های فرهنگی، بستگی به آن دارد که پیوندهای بین محتوای تصاویر مورد مطالعه یا بافتار وسیع‌تر اجتماعی‌شان تا چه اندازه به دقت و صحت برقرار شده است.^۵

در این پژوهش، قطب‌های سازنده‌ی ساختارهای بصری و به‌اصطلاح مدلول‌ها، مبنای درک پیام‌های تجسمی و شماییلی است. بررسی ترکیب‌بندی آثار در خدمت تفسیر دلالت‌های محتوایی و موضوعی است و به‌رغم این‌که به دلالت‌های فرمی متن آثار توجه شده، برای تشریح پیام به عوامل بیرون از متن یعنی بافت فرهنگی، اجتماعی، سیاسی و غیره نیز رجوع شده است. در این راستا، نقوش و نگاره‌های شناسایی شده در خانه‌های قاجاری تبریز به لحاظ موضوعی دسته‌بندی، کدگذاری و توصیف شدند تا با بررسی پیام در این موضوعات از طریق تفکیک و شمارش نمودهای فرهنگ و هنر ایرانی و غربی بتوان بازتاب مراودات فرهنگی با غرب را در این نمونه‌های تاریخی ارزیابی، استنباط و استنتاج کرد.

پیشینه‌ی نقاشی دیواری در ایران

نقاشی دیواری در ایران قدمتی دیرینه دارد و نقاشی‌های غارهای میرملاس در لرستان و همتایانش گواهی بر این ادعا هستند. موضوع این نقاشی‌ها بیشتر، صحنه‌های رزم و شکار با تیر و کمان و حیواناتی چون اسب، بزکوهی و سگ را نشان می‌دهد (جلالی، ۱۳۸۹: ۱۴). نقاشی حیوانات نزد انسان غارنشین عصر پارینه‌سنگی به‌نوعی از نیاز تسلط بر شکار که لازمه‌ی بقای حیات بود نشأت گرفته و به جادوی تسلط بر شکار منجر می‌شده است (نصری‌اشرفی و دیگران، ۱۳۸۸: ۱۳۴۰). در این تصاویر انسان گاه تمام‌رخ و گاهی پهلونما نمایانده شده و تصاویر حیوانات هم پهلونماست (آژند، ۱۳۸۹: ۲۱).

در دوره‌ی عیلام و ماد، نقاشی‌های دیواری مشخصاً با مضامین آیینی و حکومتی از قبیل تصویر پادشاهان و نیز اشکال انتزاعی که معنایی رازگونه در نیایش‌های آیینی داشته‌اند، زینت‌بخش دیوارها بوده‌اند (جلالی، ۱۳۸۹: ۱۹). در دوره‌ی هخامنشیان توجه به موضوعات مشترک کاشی‌های لعاب‌دار و نقش برجسته‌ها و احتمال کارکردهای ویژه‌ی آنها در برگزاری مراسم آیینی - نمایشی^۶ نمود بیشتری دارد که شاید به‌سبب همراهی همیشگی شاه و خدایان در این تصاویر است (نصری‌اشرفی و دیگران، ۱۳۸۸: ۱۳۵۹). هخامنشیان با اقوامی چون یونانیان سروکار داشته‌اند که سنت‌های دراز آهنگی در هنر نقاشی تجربه کرده بودند (آژند، ۱۳۸۹: ۲۵). از آثار به‌جای‌مانده این دوره به‌خصوص کاشی‌های سفالی شوش می‌توان به مهارت هنرمندان این دوره در زمینه‌های طراحی، رنگ‌شناسی و استفاده از فضای دیوار برای نقاشی پی برد (پورتر، ۱۳۸۹: ۱۷۸).

حضور سلوکیان و جریان هنر هلنیستی که خود نمادی از غرب‌گرایی بود نیز کمابیش تأثیر خود را بر نقوش و از جمله نقاشی صخره‌ای برجای‌گذارد. این دوره شامل دیوارنگاری‌هایی تلفیق از نقش‌مایه‌های گوناگون انسانی و حیوانی است (آژند، ۱۳۸۹: ۳۲). شاهان ساسانی از نقاشی دیواری در کاخ‌های خود بهره‌می‌بردند. این نقش‌ها بیشتر شامل طرح‌هایی از انسان و حیوان در شکارگاه، گل و گیاه و نقوش هندسی الوان بودند (علی‌آبادی و دیگران، ۱۳۸۹: ۱۷).

با ظهور اسلام استفاده از تصویر، محدود و به سمت نقوش گیاهی و تجریدی، متمایل شد. در این میان بیشتر برداشت‌های انتزاعی از طبیعت و گل و گیاه مرسوم بوده و در آذین مساجد و ابنیه مشاهده می‌شده است (اسکندری، ۱۳۷۷: ۶۶). نقاشی‌های دیواری غزنویان بدون شک یکی از قدیمی‌ترین مجموعه دیوارنگاره‌های سالم ایرانی است که از دوهی اسلامی به دست ما رسیده است (پورتر، ۱۳۸۹: ۱۸۱). دیوارنگاری در این عصر و نقاشی پیکره‌های انسانی در تزیینات ابنیه، رواج بسیار داشته است (نصری‌اشرفی و دیگران، ۱۳۸۸).

در دوران سلجوقیان کاشی‌کاری‌ها، به‌وضوح بر دیوارهای مساجد، محراب‌ها، گنبد‌ها و مناره‌ها مشاهده می‌شوند. با ورود مغولان و آغاز دوره ایلخانی در ایران، استفاده از ظرفیت‌های نقاشی دیواری از توجه ویژه‌ای برخوردار شد. دیوارنگاری در دوره تیموریان به‌گونه‌ای ابزار تبلیغی و به‌رخ‌کشیدن شکوه و شوکت تیموریان و لذت بردن از حیات درباری و جشن و سرور به‌کار رفت (آژند، ۱۳۸۹: ۸۵-۸۷). این دوره بیش از هر چیز، از اصول و سنت‌های مرسوم در آسیای میانه تأثیر پذیرفته است (جعفری، ۱۳۸۷: ۶۴).

در دوره صفوی با علاقه و حمایتی که شاه‌عباس اول از هنرها به‌ویژه معماری داشته است، بار دیگر نقاشی دیواری به شکوفایی می‌رسد. از ویژگی‌های نقاشی‌های دوره صفوی وابستگی و همانندی‌های سبک‌شناسی در نقاشی‌های نسخ خطی و دیوارنگاره‌هاست (علیخانی، ۱۳۹۲: ۵۵). در این دوره در پی روابط فرهنگی و اقتصادی ایرانیان با ممالک اروپایی، هنرمندان ایرانی به‌تدریج با مظاهر نقاشی اروپا آشنا شدند. در گچ‌نگاری‌های دوره زندیه، رواج چشمگیر نقاشی گل و مرغ بر روی دیوارها و سقف‌های بناهای مذهبی و عمومی و خانه‌های مردم مشاهده می‌شود (گدار، ۱۳۷۷: ۴۶۳).

نقاشی دیواری در دوره قاجار

دیوارنگاری در دوره قاجار هم حالت تزیینی داشته و هم وسیله‌ای برای شکوه‌نمایی بوده است (آژند، ۱۳۸۵: ۳۷). به دلیل اینکه آقا محمدخان اعتنایی به هنر و آثار هنری نداشت بحث در مورد هنر دوره قاجار از سلطنت فتحعلی‌شاه آغاز می‌شود. هنر این دوره از تاریخ ایران، باستان‌گرا شد و ضمناً تأثیراتی نیز از غرب پذیرفت (اسکارچیا، ۱۳۷۶: ۴۲). ارتباط معماری با نقاشی در دوره فتحعلی‌شاه، بیشتر از سایر شاهان قاجار بوده است. زیرا فتحعلی‌شاه علاقه داشت که داخل کاخ و بناهای سلطنتی را با نقاشی‌های رنگ روغن روی بوم یا دیوار تزیین کند (افشارمهاجر، ۱۳۸۴: ۶۱). این شاه قاجار، تعدادی از برجسته‌ترین هنرمندان را در پایتخت (تهران) گرد آورد و آنها را به کار نقاشی پرده‌های بزرگ‌اندازه جهت نصب در کاخ‌های نوساخته گماشت (پاکباز، ۱۳۷۹: ۱۵۰). یکی از مهم‌ترین دستاوردهای این دوره را باید شکوفایی سنت نقاشی از انسان در قطع طبیعی و کاربرد مدل‌های انسانی در پرده‌های بزرگ رسم‌شده و انتقال آن به دیوار دانست که تحولی بزرگ در نقاشی دیواری ایران محسوب می‌شود (شفیع‌زاده و رجبی، ۱۳۸۷: ۶۳).

افزایش سطح ارتباطات با غرب در سال‌های پایانی سلطنت فتحعلی‌شاه و آغاز پادشاهی محمدشاه، موجب پیدایش آثار و پدیده‌های تازه در میان مردم شد (همان، ۷۲). زمینه‌های تحول در فرهنگ و هنر جامعه ایرانی در مقابل تأثیرات اروپایی و ایجاد تحولات در عرصه‌های مختلف فرهنگی و هنری از همین زمان به‌تدریج شکل می‌گیرد (حسینی‌راد، ۱۳۹۱: ۲۴). از نیمه دوم سده ۱۳ هجری (حدود ۱۸۵۰م) و حکومت ناصرالدین‌شاه به بعد است که در پی ارتباط گسترده با غرب و رواج امکانات جدید و مؤثری همچون چاپ

سنگی^۷ و عکاسی، شیوه‌ی کار تغییر می‌کند و حال و هوای نقاشی‌ها واقعی‌تر شده و جلوه‌ی طبیعت‌گرایانه می‌گیرند. در این دوره، مواجهه‌ی عموم مردم با تصویر به نوعی زمینه‌ساز ایجاد حرکت‌های هنری خودجوش مردمی یا عامیانه می‌شود و نقاشی دیواری نیز با تنوع و گستردگی بیشتری به‌کار گرفته می‌شود. وام‌داری از هنر دوره‌ی صفویه، تظاهر به تمدن با بهره‌گیری از مظاهر و دریافت سطحی از غرب و ده‌ها عوامل دیگر فضایی نسبی‌گرا در دوره‌ی تقریباً طولانی حکومت قاجار را فراهم ساخت و هنر این دوره را نیز از خود متأثر کرد (خسروانی، ۱۳۹۰: ۷۱). ارتباط این عوامل مؤثر، استفاده از کارکردهای نقاشی دیواری را به‌مرور در عموم مردم و طبقات فرودست، گسترش و سلیقه‌ی بصری عمومی آن‌ها را تحت تأثیر قرار داد.

نقاشی دیوای در خانه‌های قاجاری تبریز

در حوزه‌ی نقاشی دیواری، تبریز یکی از گنجینه‌های دوران قاجار بوده که نقاشی‌های آن با وجود همه تخریب‌های ناشی از عوامل طبیعی و انسانی، هنوز هم با تنوع وسیعی از نقوش در خانه‌ها، مساجد و حمام‌ها خودنمایی می‌کند. نمود این نقاشی‌های دیواری بیشتر در فضاهای اندرونی خانه‌ها، روی طاقچه‌ها و دیوارها برجای مانده است.

به‌سبب قرار گرفتن شهر تبریز بر روی مسیر گسل‌های زلزله‌خیز، زمین‌لرزه‌های بزرگی در طول تاریخ، در این شهر به‌وقوع پیوسته و اغلب به کشته شدن عده‌ی زیادی از مردم و تخریب بسیاری از ابنیه معماری و شهری منجر شده است. به‌طوری‌که به‌جز چند بنای معروف از جمله ارگ علی‌شاه و مسجد کبود اثر شاخص دیگری از دوره‌های قبل باقی نمانده است (کی‌نژاد و دیگران، ۱۳۸۹: ۱۰). توجه به این دگرگونی‌ها باعث می‌شود که در بررسی خانه‌های قدیمی تبریز، چند دوره‌ی زمانی محدود پیش‌رو قرار گیرد که شامل دوره‌ی قاجار و نیز پهلوی اول است. از این جهت مجموعه نقاشی‌های دیواری خانه‌های قاجاری تبریز عمدتاً مربوط به نیمه‌ی دوم دوره‌ی قاجار است و جنبه‌های عمومی‌تر بیشتری در آنها قابل شناسایی است.

در تبریز فرمانروایان قاجار در پی آن بودند که خود را هم‌تا و برابر با پادشاهان اروپایی قلمداد کنند (Ouseley, 1819: 372). عباس میرزا نیز از هنر برای اهداف اجتماعی و سیاسی خود، بهره می‌جست. وی به استناد منابع مکتوب از نقاشی دیواری برای تزئین کاخ و عمارات حکومتی استفاده کرد تا قدرت قجری را به سفیران دول اروپایی به‌ویژه هیئت‌های اعزامی از روسیه و انگلیس بنمایاند. نقاشان عباس میرزا در کاخ ارگ تبریز که مقر وی محسوب می‌شد دیوارنگاره‌هایی با مضمون پیروزی ایران در جنگ ایران و روس کشیده بودند و این نقاشی‌ها بیان‌کننده‌ی شایستگی وی برای سلطنت بوده‌اند. در این دیوارنگاره‌ها تصاویر فتحعلی‌شاه با امپراتور روس و نیز ناپلئون روایتی از روابط دیپلماتیک بین او و سران قدرت‌های استعماری آن روزگار بوده است (فلور و دیگران، ۱۳۸۱: ۳۵).

علاوه بر این‌ها و به استناد نمونه‌های برجای مانده، می‌توان اقبال عمومی و استفاده از ظرفیت‌های نقاشی دیواری را در خانه‌های شخصی و به‌ویژه اعیان و متمولین، مشاهده کرد. در دوره‌ی مذکور خانه‌ی بیگلربیگی بسیار آراسته و زینت‌یافته بود (Wilson, 2001: 248). اتاق پذیرایی منزل حاج نصرالله شالچی تالاری منقش با تمثال‌هایی دلکش داشت (ادیب‌الملک، ۱۳۴۹: ۲۰۷). آن زمان نه فقط منازل اغنیا بلکه خانه‌ی عوام مرفه نیز این چنین تزئین می‌شد. ویلسون گزارش داده است که «بر روی دیوارهای سفیدشده کاغذهای سیگار، چاپ‌نقش‌های کاریکاتوری و آیاتی از قرآن چسبانده بودند» (Wilson, 2001: 251). در خانه‌ای

که آن را حاجی ابراهیم - سومین مجتهد تبریز - برای همسرش ربابه خریده بود دو تصویر بر روی دیوار وجود داشت: «یکی چاپ نقشی رنگی و نازل از شاه مربوط به زمان ولایتعهدی در تبریز، دیگری باسمه‌ای چوبی و نازل از ستارخان - گاریبالدی^۹ ایران - اخیراً در بازار به بهای پنج شاهی به ازای هر نسخه فروخته می‌شد» (James, 1909: 38). دیوارهای خانه‌ی یک نصرانی نسطوری در تبریز با نقاشی‌های گل به فن و سیاق ایرانی زینت یافته بود (Freshfield, 1869: 140).

تعداد ۱۱ باب خانه دوره‌ی قاجار دارای نقاشی دیواری هستند. در جدول (۱) این خانه‌ها به ترتیب حروف الفبا معرفی شده‌اند و مکان و موقعیت‌های نقاشی دیواری در آنها مشخص شده است.

جدول (۱) سابقه بنا، مکان و موقعیت نقاشی‌های دیواری در خانه‌های قاجاری تبریز

ردیف	نام خانه	سابقه بنا	مکان و موقعیت نقاشی‌های دیواری
۱	بهنام	از اواخر زندیه و اوایل قاجار	طنبی؛ گوشواره‌ی غربی؛ اتاق‌های جانبی شرقی و غربی؛ شومینه‌ها
۲	حریری	حوالی انقلاب مشروطه	طنبی (واقع در همکف)
۳	سلماسی	اواسط قاجار	طنبی ضلع شمالی و غربی؛ گوشواره غربی؛ شومینه اتاق جانبی شرقی
۴	صدقی	اواسط قاجار	یک نگاره در اتاق گوشواره‌ی غربی
۵	صدقیانی	قاجار و بخش‌هایی پهلوی	طنبی
۶	صرافلار(علوی)	قاجار و پهلوی	اتاق جانبی شرقی
۷	صلح‌جو(کلکته‌چی)	طبقه اول: قاجار، طبقه دوم: پهلوی	اتاق گوشواره‌ی جنوبی
۸	علیزادگان	قاجار	طنبی بزرگ؛ شومینه اتاق جانبی
۹	مجتهدی	اواسط و بخش‌الحاقی اواخر قاجار	طنبی؛ اتاق گوشواره
۱۰	نوبری ^{۱۰}	دوره‌ی ناصری - پهلوی اول	طنبی بزرگ (از جمله شومینه)؛ شومینه اتاق گوشواره جنوبی
۱۱	نیکدل	زندیه - قاجار	طنبی بزرگ؛ طنبی کوچک (از جمله شومینه)

طبقه بندی و تحلیل مضامین دیوارنگاره‌های متأثر از فرهنگ غرب در خانه‌های قاجاری تبریز

در این پژوهش ۳۶۸ دیوارنگاره در ۱۳ موضوع و مجموعه‌ای از نقوش در ۴ موضوع به همراه سه کتیبه خوشنویسی (مجموعاً ۱۸ موضوع - جدول ۲)، در ۱۱ باب خانه‌ی قاجاری دارای نقاشی دیواری شناسایی و بررسی شده است. در ادامه به تحلیل این موضوعات پرداخته می‌شود. در راستای بررسی نقوش و نگاره‌های شناسایی شده در این خانه‌ها موضوعات این نقاشی‌های دیواری بر اساس شباهت‌ها

و تفاوت های میان آنها دسته بندی، کدگذاری و تفکیک شده اند و سپس با توصیف ویژگی های بصری و شمایی موجود در آنها نمودهای فرهنگ و هنر غربی بازشناخته شد و با بررسی پیام موجود در آنها بازتاب مرادوات فرهنگی و سپس نمودهای ارتباطی آن با غرب در این نمونه های تاریخی ارزیابی شده است.

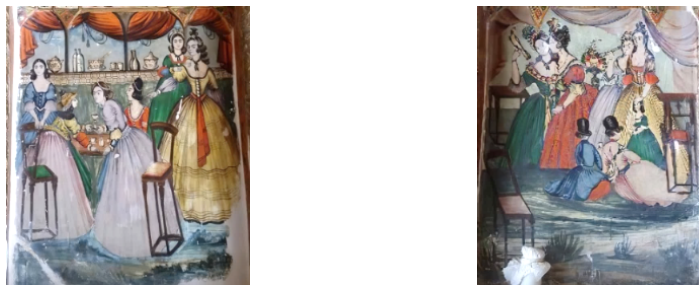
در راستای مطالعه دقیق تر و درک بهتر تأثیرات فرهنگ و هنر غرب بر روی این نقاشی های دیواری به رغم این که در انتخاب نمونه های مشابه، به هم زمانی تاریخی بیشتر توجه شده است، شباهت های بصری و یا موضوعی آثار منتخب نیز لحاظ شده اند.

جدول (۲) طبقه بندی مضامین نقوش و نگاره ها به تفکیک خانه های قاجاری تبریز

موضوع	خانه											
	مجموع	نیکدل	نوری	مجنهدی	علیزادگان	صلح جو	صراقلار	صدقیانی	صلتی	سلماسی	ایبری	تقیان
نگاره	بزم	۶									۶	
	پرتره	۱۸	۱		۶						۳	۸
	رزم	۲										۲
	شکار	۷									۵	۲
	طبیعت ^{۱۳}	۱۱		۲	۴			۲		۱	۲	
	طبیعت- ابنیه	۲۱۹	۳۹	۱۱		۶	۳	۱		۱۰۸	۴۵	۵
	طبیعت- انسان	۱۴									۴	۱۰
	طبیعت- انسان- ابنیه	۳۴	۸	۶		۲	۱			۱	۲	۱۴
	رودخانه و قایق	۱۷	۱۶			۱						
	کشتی و دریا	۱۱	۲	۶							۳	
	طبیعت بیجان	۶									۶	
	حیوان	۱۲						۱		۱	۱۰	
فرشته	۱۱									۱۱		
مجموع دیوارنگاره ها												
نقوش	گل و مرغ			*					*	*	*	
	گل و گلدان	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
	گل و بوته				*			*	*	*	*	*
	نقش تزئینی گیاهی	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
	کتیبه نویسی		*		*				*			
مجموع موضوعات نقاشی شده												
	۷	۷	۵	۷	۴	۵	۱	۴	۹	۱۵	۱۰	

بزم: صرفاً در خانه های حریری دیده می شود و اغلب پیکره های زنان با لباس های فاخر و رنگین در فضایی مجلل همراه با ابزار و لوازم پذیرایی در مهمانی را نمایش می دهد. روی میزها مملو از خوردنی ها و نوشیدنی هاست و زنان با سیمای ایرانی در حال گفتگو با یکدیگر هستند. اسباب و لوازم اتاق مانند میز و صندلی ها، مدل لباس ها، آرایش موها، استفاده از کلاه آفتاب گیر یا شاپو، همراهی پرندگی تزئینی

و دوربین با افراد، آرایش گل‌های تزیینی روی میز و تلاش در ایجاد ژرف‌نمایی، به‌وضوح تأثیرپذیری این دیوارنگاره‌ها را از نقاشی‌های غربی نشان می‌دهد. به نظر می‌رسد ویژگی‌هایی مانند: لباس بلند با چین زیاد، آستین پف‌کرده، یقه باز، شانه‌های برهنه و غیره، نشانگر تأثیرپذیری از زنان نقاشی شده فرانسوی در قرن ۱۷ میلادی باشد (تصویر ۱).

تصویر ۱. گزیده‌ای از نقاشی‌های خانه حریری با موضوع بزم. (منبع: چرخ و همکاران، ۱۳۹۵)

پرتره: ۱۸ دیوارنگاره در چهار خانه (بهنام، حریری، مجتهدی و نیکدل) با این موضوع نقاشی شده‌اند. چهار پرتره از مردان با لباس‌های سنتی و ایرانی، و ۱۴ پرتره از زنان با لباس‌های الوان ایرانی (مجتهدی) و اروپایی (در خانه بهنام و حریری) دیده می‌شوند. همچنین زنان حتی در نمونه‌های سنتی همراه با ابزار و ادواتی مانند ساز در دست (بیانگر ارتباط نزدیک آنان با رامشگران و خنیاگران و رواج این هنر در نزد زنان در این دوره)، شانه کردن مو، همراه داشتن حیوانات و... ترسیم شده‌اند که شاید بتوان انتخاب این موضوعات در این نمونه‌ها را نتیجه‌ی بیشتر شدن مرادوات دربار و مردم با سبک زندگی اروپاییان دانست. دیوار نگاره با موضوع پرتره جوانی (اشراف زاده)، سوار بر اسب و شمشیرکشیده در خانه حریری، به وضوح وام‌گیری از نمونه‌های مشابه غربی با این موضوع را می‌توان مشاهده کرد (تصویر ۲).

					
تابلوی "عبور ناپلئون از آلپ" ژاک لونی داوید (۱۷۴۸-۱۸۲۵م/۱۱۲۷-۱۲۰۴ش)	خانه حریری (منبع: چرخ و همکاران، ۱۳۹۵)	پرتره "زنی با کلاه" الکساندر کلاروت (۱۷۹۶-۱۸۲۴م/۱۱۷۵-۱۲۰۳ش)	خانه حریری (منبع: چرخ و همکاران، ۱۳۹۵)	پرتره "ماریا دونات کوکر" توماس سالی (۱۷۸۳-۱۸۷۲م/۱۲۵۱-۱۱۶۲ش)	خانه بهنام (منبع: عکاسی شده توسط پژوهشگران)

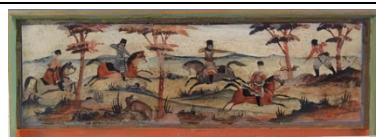
تصویر ۲. گزیده‌ای از پرتره‌های نقاشی شده در خانه‌های قاجاری تبریز و مشابه آنها در غرب

رزم: در دو دیوارنگاره صرفاً در خانه‌ی بهنام شناسایی شده است. احتمالاً موضوع آن آوردن اسیر است که یادآور غلبه و به اسارت گرفتن دشمن و موضوعی آشنا بر دل صخره‌نگاری‌های باستانی ایران است و تذکر روحیه‌ی سلحشوری و قدرت را برای میهمانان داخلی و خارجی، نشان می‌دهد. شکار: با این موضوع هفت دیوارنگاره و در دو خانه (بهنام، حریری) دیده می‌شود. شکارچی یا شکارچیان در حال تعقیب و گریز شکار در نخجیرگاه هستند. قسمت اعظمی از فضای موجود در پس‌زمینه‌ی صحنه‌های

شکار، بر روی دورنمای ساختمان‌ها، پل‌ها، درختان و تپه‌ماهورها تمرکز یافته است. آرایش درختان، انبوه و ترسیم گل و بوته‌ها فشرده و پرتراکم است و تنوع درختان اشاره به اقلیمی متفاوت و متنوع دارند. نوع پرداخت عناصر طبیعت و معماری ابنیه در پس‌زمینه، تأثیرات نقاشی اروپایی را نشان می‌دهد. لباس و کلاه شکارچیان سنتی و ایرانی است و از پوشش فاخر آنان می‌توان چنین استنباط کرد که از طبقه‌ی اجتماعی بالایی برخوردارند (تصویر ۳).

خانه حریری. (منبع: عکاسی شده توسط پژوهشگران)

خانه بهنام. (منبع: عکاسی شده توسط پژوهشگران) تابلی "شکار در جنگل" - پائولو آچلو (۱۳۹۷-۱۴۷۵/م ۱۴۷۵-۷۷۶-۸۵۴ ش)

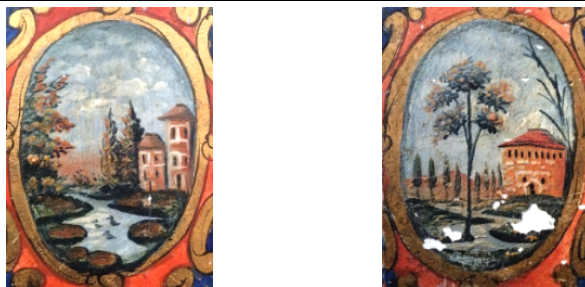
تصویر ۳. گزیده‌ای از نقاشی‌های خانه‌های قاجاری تبریز با موضوع شکار و مشابه آنها در غرب

طبیعت: در ۱۱ دیوارنگاره در ۵ خانه (حریری، سلماسی، صرافلار، مجتهدی، نوبری) نمایش داده شده است. در خانه مجتهدی درختان منفرد میوه با تعداد کمی از شاخه‌های کوتاه، همراه با تعدادی برگ به صورت مجزا ترسیم شده‌اند. جنبه‌های تزئینی در این دیوارنگاره‌ها چشمگیر است و یک نوع چکیده‌نگاری در ترسیم آنها مشاهده می‌شود. روش ترسیم درختان و میوه‌ها جنبه‌ی آرمانی و نمادین دارد و به نوعی یادآور سنت‌های تصویری ایران در هنر نگارگری است. در سایر منظره‌نگاری‌ها، دورنمایی از درختان سرسبز به حالتی تقریباً قرینه و متوازن از زاویه‌ی دید روبه‌رو ترسیم شده‌اند. اگرچه منظره‌نگاری در این دیوارنگاره‌ها، ما را به سمت دورنماسازی غرب و به نوعی واقع‌گرایی سوق می‌دهد اما تمرکز و تقارنی که در ترکیب‌بندی دیده می‌شود که تنها عاملی است که پیوند این سبک و سیاق را با فرهنگ تصویری گذشته ایران به نمایش می‌گذارد. رنگ به صورت محدود برای طراحی، استفاده شده و از این حیث رابطه بین شیوه طراحی در این نقاشی‌ها و نقاشی‌های اروپایی دیده می‌شود (تصویر ۴).

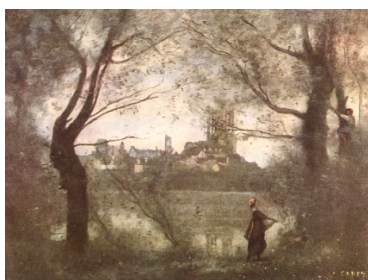
تصویر ۴. گزیده‌ای از نقاشی‌های خانه حریری با موضوع طبیعت. (منبع: عکاسی شده توسط پژوهشگران)

طبیعت - ابنیه: این موضوع با ۲۱۹ دیوارنگاره در ۹ باب از خانه‌ها (به جز صدقیانی و مجتهدی) دیده می‌شود. توجه به مناظر شهری و روستایی به‌عنوان موضوع اصلی و نوع معماری ساختمان‌ها به همراه دورنمایی از یک طبیعت، نقطه مشترک این نقاشی‌های دیواری است. منظره‌نگاری در این دیوارنگاره‌ها؛ شباهت زیاد با روش‌های طراحی اروپایی دارد و به نوعی واقع‌نمایی نزدیک است (تصویر ۵).

تصویر ۵. گزیده‌ای از نقاشی‌های خانه سلماسی با موضوع طبیعت- ابنیه. (منبع: عکاسی شده توسط پژوهشگران)

طبیعت- انسان: در ۱۴ دیوارنگاره در دو خانه (بهنام و حریری) دیده می‌شود: دسته اول: با پرداخت بیشتر در عناصر طبیعت و پرداخت کمتر در پیکره‌ها، ترسیم شده‌اند که سبک نقاشی این دیوارنگاره‌ها به منظرپردازی اروپایی شباهت دارد (تصویر ۶) در دسته دوم: محوریت با پیکره‌های انسانی است که در تعامل با یک حیوان در طبیعت و عناصر آن نقاشی شده‌اند که اگرچه پوشش و لباس اشخاص در این دیوارنگاره‌ها ایرانی است اما نحوه‌ی حالت و ژست‌ها و جای‌گیری آنها در صحنه، یادآور پرتره‌های اروپایی است (تصویر ۷).

تابلوی "کنار دریاچه نمی" - ژان-بتیست-کامی کورو (۱۷۹۶-۱۸۷۵م/۱۱۷۵-۱۲۵۴ ش)

خانه حریری. (منبع: عکاسی شده توسط پژوهشگران)

تصویر ۶. گزیده‌ای از نقاشی‌های خانه‌های قاجاری تبریز با موضوع طبیعت- انسان و مشابه آن‌ها در غرب

تابلوی "بایرکی تُرک" - جان وُتون (۱۶۸۶-۱۷۶۴م/۱۰۶۵-۱۱۴۳ ش) (منبع: عکاسی شده توسط پژوهشگران)

تصویر ۷. گزیده‌ای از نقاشی‌های خانه‌های قاجاری تبریز با موضوع طبیعت- انسان و مشابه آن در غرب

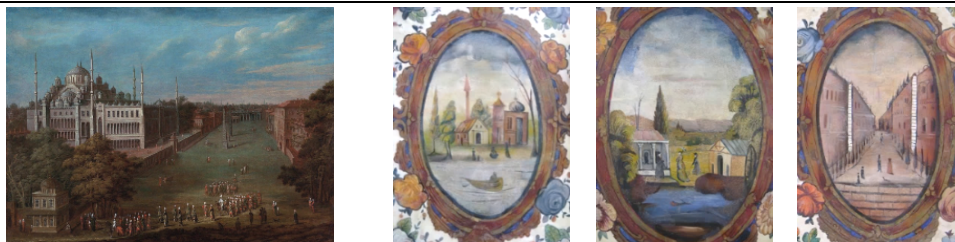
طبیعت- ابنیه- انسان: تعداد ۳۴ دیوارنگاره در ۷ خانه (به‌جز صدقی، صدقیانی، صرافلار، مجتهدی) با این موضوع مشاهده شده است. این موضوع بعد از طبیعت- ابنیه پرتکرارترین موضوع در خانه‌ها بوده است که

به سه صورت نقاشی شده‌اند. در دسته اول، روش و سبک اجرای عناصر طبیعت، پیکره‌ها و حتی نوع منظره، شباهت‌های زیادی با منظره‌نگاری در نقاشی اروپایی دارد. در دسته دوم، ساختمان‌هایی بلند و بیشتر مدور (خانه، کلاه فرنگی) و بعضاً رودخانه و پل اگرچه ما را به سمت هنر دورنماسازی و معماری غرب و به نوعی واقع‌گرایی سوق می‌دهد، اما به لحاظ چکیده‌نگاری و توجه به سطوح بافت دار، هم‌زمان پیوند با سبک و سیاق فرهنگ تصویری ایرانی در این نمونه‌ها را نمایش می‌دهد. در دسته سوم: که بیشتر مناظر به وسیله عنصر خط و رنگ‌های محدود نقاشی شده‌اند علاوه بر طبیعت و معماری الهام گرفته از شرق دور، کماکان از لحاظ روش و سبک طراحی، شباهت‌هایی با روش‌های طراحی در نقاشی اروپایی دارد (تصویر ۸).

تصویر ۸. گزیده‌ای از نقاشی‌های خانه سلماسی با موضوع طبیعت- ابنیه- انسان.
(منبع: عکاسی شده توسط پژوهشگران)

رودخانه و قایق: تعداد ۱۷ دیوارنگاره با موضوع رودخانه و قایق در خانه علیزادگان و نیکدل شناسایی شده است. به طور کلی در موضوعات مربوط به رودخانه و قایق، ابنیه‌ی پیرامون آب و رودخانه بیشتر تداعی‌کننده‌ی اماکن مذهبی هستند. برج ناقوس کلیسا، گنبد و مناره‌های مساجد و نمایش داخل و بیرون یک معبد از این دست هستند؛ که بعضاً در یک جا و کنار یکدیگر جمع شده‌اند. این مورد شاید پاسخی برای تنوع دیدگاه‌های اعتقادی و تنوع مخاطبان داخلی و خارجی در جایی مانند تبریز در آن زمان باشد (تصویر ۹).

تابلوی "کنستانتین" - ایوان آیوازوفسکی
(۱۸۱۷-۱۹۰۰م/۱۱۹۶-۱۲۷۹ش)

خانه نیکدل. (منبع: عکاسی شده توسط پژوهشگران)

تصویر ۹. گزیده‌ای از نقاشی‌های خانه‌های قاجاری تبریز با رودخانه و قایق و مشابه آن در غرب

کشتی و دریا: تعداد ۱۱ دیوارنگاره با موضوع کشتی و دریا در این خانه‌ها (حریری، نویری و نیکدل) شناسایی شده است. تنوع در این موضوع دلالتی ضمنی بر اطلاع سفارش‌دهنده یا نقاش از مد و صنعت پیشرفته‌ی روز دارد. همچنین حضور افراد در عرشه کشتی با لباس اروپایی و خود ساختمان کشتی به وضوح تأثیرات فرهنگ غرب را به نمایش می‌گذارد (تصویر ۱۰).

خانه نوبری. (منبع: چرخ و دیگران، ۱۳۹۵)

تمبر چاپ شده در نروژ در سال ۱۹۰۴م (۱۲۸۳ش).

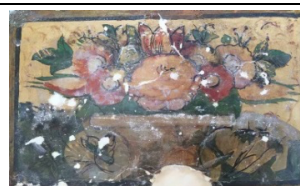

خانه حریری. (منبع: عکاسی شده توسط پژوهشگران)

(منبع: www.pinterest.com)

تصویر ۱۰. نمونه‌هایی از نقاشی‌های خانه‌های فاجاری تبریز با موضوع کشتی و دریا و موارد مشابه آنها در غرب

طبیعت بیجان: شش دیوارنگاره صرفاً در خانه‌ی حریری با این موضوع و با دو نوع ترسیم وجود دارد. در نوع اول ظروف و میوه‌ها جنبه نمادین و تزئینی دارد. همگی قرینه هستند و با یک نوع تصویرسازی ذهنی یادآور سنت‌های تصویری در هنر نگارگری ایرانی هستند. در نوع دوم نگرش واقع‌گرایی و سعی در نمایش طبیعی آنها کاملاً مشهود است. این نگرش حاصل تأثیرات نقاشی‌های اروپایی بوده است و موضوعی غیر ایرانی و فرنگی به نظر می‌رسد (تصویر ۱۱).

خانه حریری. (منبع: چرخ و همکاران، ۱۳۹۵) تابلویی از ناریس ویرجیلیو دیاز (۱۸۰۷-۱۸۷۶م/۱۱۸۶-۱۲۵۵ش)

(منبع: <https://artuk.org>)

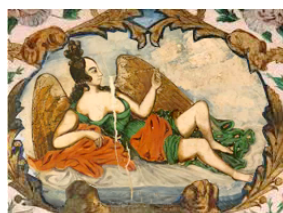
تصویر ۱۱. گزیده‌ای از نقاشی‌های خانه‌های فاجاری تبریز با موضوع طبیعت بیجان و موارد مشابه آن در غرب

حیوان: تعداد ۱۲ دیوارنگاره با موضوع حیوان در سه خانه (حریری، سلماسی و صرافلار) دیده می‌شود. علاوه بر نقش موجودات خیالی به همراه نقوش تزئینی گیاهی که یادآور نوعی جانورنگاری در هنر نقاشی ایرانی است، روش و سبک طراحی حیوانات در دیوارنگاره‌های خانه‌های سلماسی و صرافلار، شباهت‌های زیادی با روش‌های طراحی دارد و ما را به سمت نوعی واقع‌گرایی مرسوم در نقاشی اروپایی، سوق می‌دهد (تصویر ۱۲).

تصویر ۱۲. گزیده ای از نقاشی های خانه صرافلار با موضوع حیوان. (منبع: عکاسی شده توسط پژوهشگران)

فرشته: تعداد ۱۲ دیوارنگاره با این موضوع تنها در خانه حریری مشاهده شده است. نقاشی از فرشته تقریباً در هیچ یک از مکاتب نگارگری ایران دیده نمی شود. دید واقع گرایانه ی نقاشان دوره ی قاجار که ناشی از تأثیرات هنر اروپایی و تحولات فرهنگی آن دوران بود موجب ظهور این موضوع در ابنیه، برخی لوازم زندگی (آینه های تزئینی، قلمدان ها، انفیه دان ها) و نقاشی ها شد. در دیوارنگاره های خانه های قاجاری تبریز، ویژگی های بصری ایرانی با دید ناتورالیستی غربی در ترسیم فرشتگان ترکیب شده و فرشتگانی با ویژگی های مشابه با یکدیگر و یا ترکیبی از هر دو به وجود آورده است (تصویر ۱۳). به نظر می رسد نقاشان ایرانی از طریق کارت پستال ها یا تمبر با این نقوش از فرشتگان آشنا شده اند (تصویر ۱۴).

خانه حریری. (منبع: عکاسی شده توسط پژوهشگران) بخشی از اثر "آفرینش آدم" - میکل آنژ

تصویر ۱۳. گزیده ای از نقاشی های خانه حریری با موضوع فرشته

خانه حریری. (منبع: چرخ و دیگران، ۱۳۹۵) کارت پستال "ولنتاین ویکتوریا" - تاریخ صدور: ۱۸۶۰م/۱۲۳۹ش.

(منبع: Google Museum of London)

خانه حریری. (منبع: چرخ و دیگران، ۱۳۹۵) کارت تجاری قرن نوزدهم امریکا - تاریخ صدور: ۱۸۷۰-۱۹۰۰ (تقریبی).

(منبع: کتابخانه عمومی بوستون در flickr)

تصویر ۱۴. گزیده ای از نقاشی های خانه حریری با موضوع فرشته و مشابه آنها در غرب

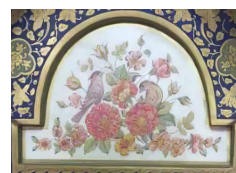
در موضوعات بررسی شده، التقاطی از مظاهر ایرانی و غربی در آنها دیده می‌شود که اگرچه در کنار هم به کار رفته‌اند، اما تمایز آشکاری نیز دارند. جدول (۳) نمودهای فرهنگ و هنر ایرانی و غربی دیوارنگاره‌ها را به تفکیک موضوعی بیان کرده است. در این مسیر دلالت‌های تجسمی و شمایی متأثر از غرب در تصاویر، به‌عنوان شاخصه در نظر گرفته شد و بر مبنای آن آمار و تعداد هر یک از موضوعات، مشخص و در این جدول ارائه شده است.

جدول (۳) نمودهای فرهنگ و هنر ایرانی و غربی در دیوارنگاره‌ها به تفکیک موضوع

موضوع	نمودهای فرهنگ و هنر ایرانی	نمودهای فرهنگ و هنر غربی	تعداد کل دیوارنگاره‌ها	تعداد دیوارنگاره‌های متأثر از فرهنگ و هنر غرب
بزم	حریری: شیوه طراحی چهره‌ها	حریری: شیوه طراحی لباس و کلاه. لوازم اروپایی: دوربین، شیوه طراحی میز و صندلی ژست عکس‌گونه اروپایی. تصویرگری به شیوه غربی	۶	۶
پرتره	بهنام: شیوه طراحی لباس مردان. شیوه طراحی حریری، نیکدل: شیوه طراحی چهره‌ها مجتهدی: شیوه طراحی چهره‌ها و لباس‌ها. نمایش ساز ایرانی	بهنام: شیوه طراحی کلاه. لوازم اروپایی: تفنگ. شیوه طراحی لباس زنان. ژست عکس‌گونه به شیوه غربی حریری: شیوه طراحی لباس. لوازم اروپایی. ژست عکس‌گونه. تصویرگری به شیوه غربی نیکدل: شیوه طراحی لباس. نمایش شهرنشینی اروپایی	۱۸	۶
رزم	بهنام: شیوه طراحی چهره‌ها و لباس‌ها	بهنام: تفنگ و اسلحه گرم	۲	۲
شکار	بهنام: شیوه طراحی چهره‌ها، لباس‌ها حریری: شیوه طراحی چهره‌ها و لباس‌ها	بهنام: لوازم اروپایی: تفنگ. منظره‌نگاری به شیوه غربی حریری: نمایش ابنیه اروپایی. نمایش شهرنشینی اروپایی. منظره‌نگاری به شیوه غربی	۷	۲
طبیعت	مجتهدی، نویری: قرینه‌نگاری ایرانی	حریری، سلماسی، صرافلار: منظره‌نگاری به شیوه غربی	۱۱	۵
طبیعت- ابنیه	صرافلار: نمایش معماری ایرانی	بهنام، سلماسی، صرافلار: منظره‌نگاری به شیوه غربی حریری، صدقی، صلح‌جو، نیکدل: نمایش شهرنشینی اروپایی. منظره‌نگاری به شیوه غربی علیزادگان، نویری: نمایش شهرنشینی. لوازم اروپایی: تیر تلگراف. منظره‌نگاری به شیوه غربی	۲۱۹	۱۶۴
طبیعت- انسان	بهنام، حریری: شیوه طراحی لباس‌ها. تصویرگری ایرانی	بهنام، حریری: شیوه طراحی لباس. منظره‌نگاری اروپایی	۱۴	۱۰
طبیعت- ابنیه- انسان	بهنام، سلماسی، صلح‌جو، نویری: تصویرگری به شیوه ایرانی نیکدل: شیوه طراحی کلاه	بهنام: نمایش شهرنشینی اروپایی. نمایش ابنیه اروپایی. منظره‌نگاری به شیوه غربی حریری، سلماسی، صلح‌جو، علیزادگان: منظره‌نگاری به شیوه غربی نویری: ابنیه اروپایی. لوازم اروپایی: تیر تلگراف. منظره‌نگاری به شیوه غربی نیکدل: شیوه طراحی لباس. نمایش ابزار همراه: عصا، چتر. نمایش شهرنشینی اروپایی. ابنیه اروپایی. منظره‌نگاری به شیوه غربی	۳۴	۲۵
رودخانه و قایق		علیزادگان: لوازم اروپایی: تیر تلگراف. ابنیه اروپایی نیکدل: نمایش ابنیه اروپایی. منظره‌نگاری به شیوه غربی	۱۷	۱۷
کشتی و دریا		حریری: منظره‌نگاری اروپایی، نویری: نمایش مظاهر اروپایی: کشتی بخار. لباس اروپایی ساکنان کشتی نیکدل: نمایش مظاهر اروپایی: کشتی بخار	۱۱	۱۱
طبیعت بیجان	حریری: قرینه‌سازی و چکیده‌نگاری ایرانی	حریری: نمایش واقع‌گرایی در ظروف، بوته‌های گل سرخ، رزو...	۶	۲
حیوان	حریری: نگارگری ایرانی سلماسی: به همراه نقش گل و مرغ	سلماسی، صرافلار: منظره‌نگاری به شیوه غربی	۱۲	۲
فرشته		حریری: این موضوع متأثر از فرهنگ و هنر غرب است	۱۱	۷
		مجموع	۳۶۸	۲۵۹ (۷۰٪)

طبقه بندی و تحلیل نقوش متأثر از فرهنگ غرب در خانه های قاجاری تبریز

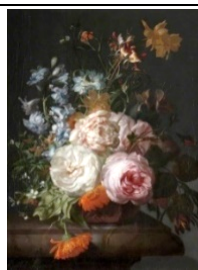
گل و مرغ: این نقوش در ۵ خانه (بهنام، حریری، سلماسی، صدقی، مجتهدی) شامل انواع پرندگان است که در لابه لای بوته های گل و گیاه ترسیم شده اند. نقش گل و مرغ در این خانه بیشتر به نمونه های غربی نزدیک است، اما نقاش آنها را با نیم نگاهی به اصول و قواعد نقاشی ایرانی به تصویر درآورده است. گل های ایرانی شاه گل، زنبق و بنفشه در کنار گل سرخ یا گل فرنگ، گواه این مدعاست (تصویر ۱۵).

نمونه کاشی کاری در هلند - هنرمند ناشناس (کار شده در ۱۶۹۰-۱۷۳۰م/۱۰۶۹-۱۱۰۹ ش) (منبع: موزه تاریخ و هنر هلند در آمستردام)	خانه حریری (منبع: چرخ و دیگران، ۱۳۹۵)	نمونه گل و مرغ - لوتیزا اسمیت (۱۸۲۳-۱۹۱۲م/۱۲۰۲-۱۲۹۱ ش) (منبع: https://collection.crystalbridges.org)	خانه بهنام (منبع: عکاسی شده توسط پژوهشگران)
---	--	---	--

تصویر ۱۵. گزیده ای از نقاشی های خانه های قاجاری تبریز با موضوع گل و مرغ و مشابه آن ها در غرب

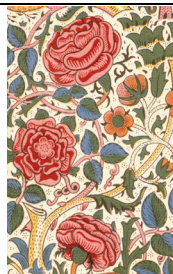
گل و گلدان: در ۱۰ خانه (به جز خانه صدقیانی) نمایش داده شده است. گل به عنوان یک موضوع مستقل است که رنگ بندی آنها به واقع نمایی نزدیک و تأثیرات نقاشی غربی در ترسیم آنها مشهود است. نقوش گل و گلدان به صورت کاسه بشقابی ها و با انبوهی از گل های تزیینی، یکی از نوآوری های دوره قاجار و متأثر از هنر غرب است (تصویر ۱۶).

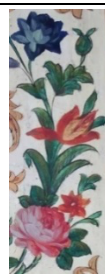
تابلوی میناکاری گل ها در گلدان - ریچل رویش (۱۶۶۴-۱۷۵۰م/۱۰۴۳-۱۱۲۹ ش) (منبع: https://artuk.org)	خانه علیزادگان (منبع: چرخ و دیگران، ۱۳۹۵)
--	--

تصویر ۱۶. گزیده ای از نقاشی های خانه های قاجاری تبریز با موضوع گل و گلدان و مشابه آن در غرب

گل و بوته: در ۴ خانه (بهنام، حریری، سلماسی، علیزادگان) نمایش داده شده است که شامل ترکیبی از نقوش گل های فرنگی و اسلیمی و ختایی است؛ نقش گل و بوته در فضاهای مستقل و به عنوان موضوع اصلی در قاب بندی های دیوار اجرا شده است. نوع رنگ گذاری در آن ها متأثر از نمونه های غربی و طبیعت گرایانه است که در همراهی با نقوش تزیینی گیاهی، با تمایزهایی آشکار اما هماهنگ، نقاشی شده اند (تصویر ۱۷).

نمونه گل و بوته - ویلیام موریس (۱۸۳۴-۱۸۹۶م/۱۲۱۳-۱۲۷۵ ش).
(منبع: www.amazon.ca)

خانه سلماسی. (منبع: چرخ و دیگران،
۱۳۹۵)

تصویر ۱۷. گزیده‌ای از نقاشی‌های خانه‌های قاجاری تبریز با موضوع گل و بوته و مشابه آن در غرب

نقوش تزئینی گیاهی: در همه خانه‌ها و بیشتر جهت نقش اندازی و پر کردن سطوح و قاب‌های متنوع دیوار، استفاده شده‌اند. در پاره‌ای از موارد، نقوش تزئینی گیاهی نقش مایه‌های ساده‌ای از گل، درخت (سرو) و بته‌جقه هستند و به جای موضوع اصلی، محصور در نقوش تزئینی گیاهی، نقاشی شده‌اند. تأثیرپذیری از شیوه‌ها و روش‌های سه‌بعدنمایی و نیز الگوبرداری از گل‌های فرنگی (مانند گل صدتومنی) در کنار شیوه و روش‌های سنتی در ترسیم نقوش تزئینی گیاهی دیده می‌شود.

کتیبه‌های خوشنویسی: در سه خانه (سلماسی، علیزادگان و نویری) به کار رفته است. متن کتیبه‌ها برگرفته از آیات قرآن است. نوشتن این آیات در باور عمومی و در قسمت‌های مهم خانه، برای در امان نگه داشتن ساکنان از شر شیطان و چشم بد به کار می‌رفته است. جدول (۴)، نشان می‌دهد که نقوش شناسایی شده در کدام یک از خانه‌های قاجاری تبریز به سبک و سیاق ایرانی و در کدام خانه‌ها متأثر از فرهنگ و هنر غرب اجرا شده‌اند.

جدول (۴) شیوه‌های اجرا و ویژگی‌های بصری نقوش دیواری و کتیبه‌های خوشنویسی به تفکیک خانه

خانه	موضوع	گل و مرغ	گل و گلدان	گل و بوته	نقوش تزئینی گیاهی	کتیبه
بهنام	ایرانی - تلفیقی - غربی	ایرانی - تلفیقی - غربی	تلفیقی - غربی	تلفیقی	ایرانی	
حریری	تلفیقی - غربی	تلفیقی	تلفیقی	ایرانی - تلفیقی	ایرانی - تلفیقی	
سلماسی	ایرانی	تلفیقی - غربی	تلفیقی - غربی	تلفیقی - غربی	ایرانی - تلفیقی	ایرانی
صدقی	ایرانی	تلفیقی	تلفیقی		ایرانی	
صدقیانی					ایرانی	
صرافلار		غربی	غربی		ایرانی - تلفیقی	
صلح‌جو		غربی	غربی		ایرانی - تلفیقی - غربی	
علیزادگان			غربی	غربی	ایرانی - تلفیقی	ایرانی
مجته‌دی	ایرانی		تلفیقی - غربی	تلفیقی - غربی	ایرانی - تلفیقی	
نویری		تلفیقی - غربی	تلفیقی - غربی		ایرانی - تلفیقی	ایرانی
نیکدل		تلفیقی - غربی	تلفیقی - غربی		ایرانی - تلفیقی - غربی	

نتیجه‌گیری

نتایج تحلیل میزان و چگونگی تأثیرپذیری مضامین دیوارنگاره‌ها و نقوش دیواری در خانه‌های قاجاری تبریز از فرهنگ و هنر غرب را می‌توان در گزاره‌های زیر جمع‌بندی کرد:

- با توجه به جدول (۳) جمعاً تعداد ۲۵۹ دیوارنگاره از جامعه‌ی آماری این پژوهش، دارای نمودهای فرهنگ و هنر غرب هستند که ۷۰ درصد دیوارنگاره‌ها را شامل می‌شود. بر اساس داده‌های جدول شماره (۲)، بیشترین تعداد موضوعات نقاشی شده به ترتیب مربوط به نقوش تزیینی گیاهی، گل و بوته و گل و گلدان است. بیشتر قابل ملاحظه‌ای از دیوارنگاره‌ها با موضوع طبیعت- ابنیه و طبیعت- ابنیه- انسان بوده است که می‌تواند دلیلی بر محدودیت‌های اجتماعی، فرهنگی و مذهبی باشد؛ از طرفی در دیوارنگاره‌های دیگری که در آنها پیکره‌های انسانی دارای محوریت هستند، پرتله‌های آنان گویی به‌طور عمد مخدوش شده‌اند.

ترسیم تصاویری از اقلیم‌های متنوع اروپایی، ابزار و ادوات نوین مانند دوربین (نظامی و شکاری) و کشتی‌های بخار علاوه بر این‌که نشانه بازتاب فرهنگ و هنر غرب است، از مطلع بودن و به‌روز بودن و آشنایی کارفرمایان یا هنرمندان این خانه‌ها با فرهنگ وارداتی، خبر می‌دهد.

- در دیوارنگاره‌ها با موضوع پرتله، پیکره‌ی زنان بیشتر به‌صورت نیم‌تنه ترسیم شده است. به نظر می‌رسد ویژگی‌هایی مانند: لباس بلند با چین زیاد، آستین پف‌کرده، یقه‌ی باز، شانه‌های برهنه و غیره، نشانگر تأثیرپذیری این دیوارنگاره‌ها، از زنان نقاشی شده‌ی فرانسوی در قرن ۱۷ میلادی باشد.

- نحوه‌ی قرارگیری پیکره‌ها در اغلب دیوارنگاره‌ها، چه در حالت ایستاده و چه نشسته، تصنعی و عکس‌گونه است. علت این امر را می‌توان در اشاعه‌ی عکاسی و چاپ در دوره‌ی قاجار دانست.

- استفاده از صحنه‌های رزم به منظور نشان دادن قدرت و شوکت صاحب خانه، موضوعی منطبق و مناسب با رویدادهای آن زمان تبریز جهت نمایش به میهمانان داخلی و خارجی بوده است.

- در موضوع حیوان روش و سبک طراحی در این دیوارنگاره، شباهت‌های زیادی با روش‌های طراحی در نقاشی اروپایی دارد.

- عناصر صحنه‌های شکار ترکیبی از منظره‌نگاری و دورنماسازی اروپایی و شخصیت‌های قاجاری است. آرایش درختان، نوع ترسیم اسب‌ها و حرکت سواران به صحنه‌های شکار درباری شباهت دارد و یادآور هنر تصویرگری ایرانی و نقاشی‌هایی با این موضوع بر روی قلمدان‌ها و سایر رسانه‌های بصری در اوایل دوره‌ی قاجار است. ابنیه‌ی معماری با تزیینات زیاد که بیانگر فضای شهری و کمابیش بیانگر معماری اروپایی است، بیشتر یادآور قلعه‌ها و عمارات سلطنتی است.

- به‌طور کلی با سه دسته طبیعت‌نگاری در خانه‌های قاجاری تبریز مواجه هستیم: دسته‌ی نخست: که به‌وضوح از دستاوردهای هنر غرب استفاده کرده‌اند و هم در تکنیک و هم نوع آرایش و نیز در انتخاب صحنه‌ها از هنر غرب تأثیر گرفته‌اند. این دیوارنگاره‌ها به جزییات بیشتری پرداخته‌اند و تنوع رنگ در آنها بالاست و ترکیب‌بندی پیچیده‌تری نیز دارند. در پاره‌ای از موارد حتی خود منظره‌ها هم، اروپایی هستند. با این حال نوعی الگوبرداری ناقص در آنها مشهود است. دسته‌ی دوم: دیوارنگاره‌هایی که به سادگی ترسیم شده‌اند و عناصر طبیعت به‌واسطه‌ی چند ضربه قلم‌مو و با رنگ‌های محدود، بدون ترکیب‌بندی خاص و با انتخاب صحنه‌های گذرا، طراحی و بر طبق سلیقه‌ی نقاش، اجرا شده‌اند. دسته‌ی سوم: دیوارنگاره‌هایی که پیوندهای بیشتری با طبیعت‌نگاری در هنر نگارگری ایرانی دارند. چکیده‌نگاری و نمایش آرمانی عناصر

طبیعت در آنها احساس می‌شود و جنبه‌های تزئینی در آنها بر ویژگی‌های واقع‌گرایی غلبه دارد.

- توجه به شهر به‌عنوان موضوع اصلی در مناظر طبیعت- اپنیه، به بافت معماری به روز تبریز و شهرنشینی و تأثیرات فرهنگی غرب در انتخاب موضوع، تأکید دارد.

- موضوع طبیعت بیجان که تا دوره‌ی قاجار به‌ندرت دیده می‌شود به‌عنوان موضوعی مستقل در خانه‌ی حریری نقاشی شده است. این موضوع غیر ایرانی و فرنگی به نظر می‌رسد. در نقاشی گل‌دان‌های گل، نگرش واقع‌گرایی و سعی در نمایش طبیعی برگ‌ها و گل‌ها کاملاً مشهود است. می‌توان گفت این نگرش حاصل تأثیرات نقاشی‌های اروپایی است.

- تنوع در مجموعه‌ی رودخانه و قایق و کشتی و دریا، دلالتی ضمنی بر اطلاع سفارش‌دهنده یا نقاش از مد و صنعت پیشرفته‌ی مرتبط و به‌روز دارد. همچنین حضور افراد در عرشه‌ی کشتی با لباس اروپایی و خود ساختمان کشتی به‌وضوح تأثیرات فرهنگ غرب را به نمایش می‌گذارد، انتخاب این موضوع، میزان دسترسی گسترده به تصاویر مربوطه را نیز نشان می‌دهد.

- دید واقع‌گرایانه که ناشی از تأثیرات هنر اروپایی و تحولات فرهنگی آن دوران بود، در فرشته‌نگاری به‌وضوح دیده می‌شود، به طوری که حضور گسترده تصویر فرشتگان در دوره قاجار به اشکال گوناگون از جمله کودک بالدار، متأثر از فرهنگ و هنر غرب است.

- می‌توان بسیاری از نقوش بررسی شده در این پژوهش را نمونه‌های نوآورانه‌ای در کارکردهای ارتباطی تصویر دانست که در معماری و محیط ترسیم شده‌اند. این مسأله چه از منظر کارکرد تزئینی و چه از منظر هم‌آمیزی با نگاره‌ها، قابل ارزیابی است. در این مسیر باید به جایگاه نقوش در ارتباط با نگاره‌ها اشاره داشت. در این نمونه‌ها واقع‌گرایی مشهود است، تنوع رنگ‌ها بالاست، اشکال و فرم‌ها دورگیری و قلم‌گیری نشده‌اند، خطوط و سطوح رنگین به وسیله ضربات قلم‌مو اجزای گل و گیاهان را ایجاد کرده است. در برخی از نمونه‌ها، انتخاب نوع گل‌ها نیز از نمونه‌های غربی و اروپایی الگوبرداری شده و نمایش گل‌ها و گیاهان واقعی تر از سایر موضوعات در دیوارنگاره‌ها صورت گرفته است و در نقوش تلفیقی از یک‌سو به وسیله قلم‌گیری در فرم‌ها، رنگ‌آمیزی نسبتاً تخت و همچنین رعایت اصل تزئین و تقارن، یادآور نگارگری ایرانی است و از سوی دیگر سعی در راستای واقع‌نمایی و طبیعت‌گرایی به شیوه غربی، پیوند با نمونه‌های فرنگی را نشان می‌دهد. به‌صورت کلی می‌توان این‌طور بیان کرد که در شیوه و روش اجرای نقوش، از نمونه‌های اروپایی الگوبرداری شده و تأثیرپذیری از هنر نقاشی غربی در آنها به وضوح قابل مشاهده است.

بررسی توأمان ساختار و عملکرد ارتباطی نقاشی دیواری در این نمونه‌های منتخب به تبیین کارکردهای نقاشی دیواری در دوره‌ی قاجار، یاری رسانده است. پژوهش‌های تحلیلی و نظام‌مند در این حوزه می‌تواند بسترهای گسترده‌تری جهت پژوهش‌های مشابه ایجاد کرده و شناخت دقیق‌تری از عملکردهای این هنر- رسانه از منظر مطالعات بین‌رشته‌ای و کارکردهای ارتباطی میسر کند.

پی‌نوشت

۱. از نظر «پیتر اتسلندر» تحلیل محتوا، سه سطح دارد: توصیفی، استنباطی و ارتباطی. در تحلیل محتوای توصیفی، به توصیف کمی محتوای بارز یک متن پرداخته می‌شود. این بررسی هم توصیف نحوی (سبک و ساختار) و هم مفهوم‌شناسی یا تحلیل موضوعی یک متن را دربرمی‌گیرد (اتسلندر، ۱۳۷۱: ۶۹). تحلیل محتوای استنباطی، ادامه و گسترش تحلیل توصیفی است. استنباط در این مفهوم بدین معناست که مشخصه‌های خاصی از یک متن با مشخصه‌های خاصی از مضمون یا وضعیت اجتماعی مرتبط هستند. این روش صرفاً توصیف محتوای متن را مدنظر ندارد، بلکه هدف آن نتیجه‌گیری از محتوای یک متن در مورد جنبه‌هایی از واقعیت اجتماعی است. هدف تحلیل محتوای ارتباطی نیز دستیابی به نتایجی در مورد منظور فرستنده، تأثیر بر گیرنده و وضعیت ارتباط بر اساس محتوای یک ارتباط است (همان، ۷۴-۷۱). بدین ترتیب تحلیل محتوای ارتباطی جامع‌ترین و در عین حال بحث‌برانگیزترین شکل تحلیل محتوا است.
2. Gillian Rose.
۳. ژیلیان رز در کتاب روش‌شناسی‌های بصری چهار مرحله زیر را در تحلیل محتوای تصاویر مشخص می‌کند: (۱) یافتن تصاویر؛ (۲) طراحی مقوله‌بندی‌های کدگذاری؛ (۳) کدگذاری تصاویر؛ (۴) تحلیل نتایج (Rose, 2001: 56-66).
۴. در بررسی تحلیل محتوای آثار تصویری، شکل، فرم عناصر و نقش‌ها به مثابه‌ی ابزارهای فرهنگی تفسیر می‌شوند.
۵. پیتر اتسلندر سه سطح از تحلیل محتوا را مشخص می‌سازد: توصیفی، استنباطی و ارتباطی. در تحلیل محتوای توصیفی، به توصیف کمی محتوای بارز یک متن پرداخته می‌شود. این بررسی هم توصیف نحوی (سبک و ساختار) و هم مفهوم‌شناسی یا تحلیل موضوعی یک متن را در بر می‌گیرد (اتسلندر، ۱۳۷۱: ۶۹). تحلیل محتوای استنباطی، ادامه و گسترش تحلیل توصیفی است. استنباط در این مفهوم بدین معناست که مشخصه‌های خاصی از یک متن با مشخصه‌های خاصی از مضمون یا وضعیت اجتماعی مرتبط هستند. این روش صرفاً توصیف محتوای متن را مدنظر ندارد، بلکه هدف آن نتیجه‌گیری از محتوای یک متن در مورد جنبه‌هایی از واقعیت اجتماعی است (همان: ۷۱). هدف تحلیل محتوای ارتباطی نیز دستیابی به نتایجی در مورد منظور فرستنده، تأثیر بر گیرنده و وضعیت ارتباط بر اساس محتوای یک ارتباط است (همان: ۷۴).
۶. این‌گونه مراسم و جشن‌های باستانی و سالانه‌ی شاهی در ایران، جایگاه این نوع مراسم را در تمدن‌های بین‌النهرین باستان به ذهن یادآور می‌شود.
۷. البته چاپ سنگی در زمان فتحعلی‌شاه و با همت عباس میرزای ولیعهد که در تبریز ساکن بود، در این شهر دایر شد و در دوره‌ی محمدشاه و ناصرالدین‌شاه رواج و گسترش یافت.
۸. برخی از خانه‌های تاریخی تبریز عبارت‌اند از: خانه اردوبادی، خانه امیر ارشد، خانه امیر نظام، خانه بلورچیان، خانه بهنام، خانه ثقة‌الاسلام، خانه حاج شیخ، خانه حداد، خانه حریری، خانه حسین‌زاده (یاشار)، خانه حیدرزاده، خانه ختایی، خانه رحیمی، خانه رستگار، خانه ساوجبلاغی‌ها، خانه سرخه‌ای، خانه سلماسی، خانه سیلاب، خانه شربت‌اوغلی، خانه صحتی، خانه صدقی، خانه صدقیانی، خانه صرافلار (علوی)، خانه صلح‌جو (کلکته‌چی)، خانه علیزادگان، خانه قدکی، خانه کاوه، خانه کلانتری، خانه کمپانی، خانه کوزه‌کنانی (مشروطه)، خانه گنجعلی‌زاده، خانه گنجه‌ای‌زاده، خانه لاله‌ای‌ها، خانه معبودی، خانه نقشینه، خانه نیشابوری (مهد قرآن)، خانه مجتهدی، خانه نوبری و خانه نیکدل.
۹. جوزپه گاریبالدی (Giuseppe Garibaldi) (1882-1807): یکی از مبارزان مهم میهنی در جنگ استقلال ایتالیا بر ضد اتریشی‌ها بوده است. به او به‌خاطر خدمت‌های نظامی‌اش در آمریکای جنوبی و اروپا لقب قهرمان دو جهان را داده‌اند. گاریبالدی همچنان فرمانده جنگ‌های یگانگی ایتالیا بوده است. وی از قهرمانان ملی ایتالیا محسوب می‌شود.

فهرست منابع

- آژند، یعقوب (۱۳۸۵). دیوارنگاری در دوره‌ی قاجار. تهران: مجله حوزه هنری، هنرهای تجسمی، (ش ۲۵)، ۴۱-۳۵.
- ----- (۱۳۸۹). نگارگری ایران. تهران: سمت.
- اتسلندر، پیتر (۱۳۷۱). روش‌های تجربی تحقیق در علوم اجتماعی. ترجمه بیژن کاظم‌زاده، تهران: آستان قدس،.
- ادیب‌الملک، عبدالعلی (۱۳۴۹). دافع الغرور. به کوشش ایرج افشار، تهران: خوارزمی.
- اسکارچیا، جیان روبرتو. (۱۳۷۶). هنر صفوی، زند و قاجار. (از مجموعه تاریخ هنر ایران، ش ۱۰). ترجمه یعقوب آژند، تهران: مولی.

- اسکندری، ایرج (۱۳۷۷). بررسی و تحلیل نقاشی دیواری از ماقبل تاریخ تا عصر حاضر. (قسمت اول). مجله مطالعات هنرهای تجسمی، (ش ۴)، ۶۱-۹۵.
- افشار مهاجر، کامران (۱۳۸۴). «هنرمند ایرانی و مدرنیسم». رساله چاپ شده دکتری، تهران: دانشگاه هنر.
- بلیان اصل، لیدا و همکاران. (۱۳۹۸). بررسی تأثیر عکس، تمبر و کارت پستال بر دیوارنگاری‌های خانه‌های قاجار تبریز. (مطالعه موردی: خانه حریری تبریز). فصلنامه مطالعات فرهنگ و ارتباطات، سال ۲۰ (ش ۴۶)، ۸۹-۱۱۱.
- بمانیان، محمدرضا و همکاران. (۱۳۹۰). بررسی تطبیقی نقوش کاشیکاری دو مسجد- مدرسه چهارباغ و سید اصفهان. نشریه علمی- پژوهشی مطالعات تطبیقی هنر، سال اول، (ش ۲)، ۱-۱۶.
- پاشاپور، مرتضی و همکاران (۱۳۹۳). مطالعه و بررسی دیوارنگاره‌های تاریخی تبریز، (دوره قاجار). فصلنامه پژوهش هنر، سال ۲، (ش ۷)، ۸۱-۸۸.
- پاکباز، رویین (۱۳۷۹). نقاشی ایران از دیرباز تا امروز. تهران: زرین و سمین.
- پورتر، ایو. (۱۳۸۹). آداب و فنون نقاشی و کتاب‌آرایی. ترجمه‌ی زینب رجبی، تهران: فرهنگستان هنر.
- تقوی‌نژاد، بهاره (۱۳۹۶). «تزیینات محراب‌های گچ‌بری دوره ایلخانی در ایران». رساله دکتری، اصفهان: دانشگاه هنر اصفهان، رشته پژوهش هنر.
- تهرانی، رضا (۱۳۸۸). بازشناسی مبانی تصویری در هنر قاجاری. مجله کتاب ماه هنر، (ش ۱۳۲)، ۵۰-۵۳.
- جعفری، پرستو. (۱۳۸۷). نقاشی ایران از دوره تیمور تا پایان قاجار، مجله کتاب ماه هنر، (ش ۱۲۶)، ۶۰-۷۱.
- جلالی، فرزانه (۱۳۸۹). از تاریخ دیوارنگاری تا دیوارنگاری تاریخی. روزنامه شرق، ش ۱۰۷۸ (سیزدهم مهر).
- چرخ‌چی، رحیم و همکاران (۱۳۹۵). مستندنگاری و طبقه‌بندی موضوعی نقاشی‌های دیواری خانه‌های قاجاری تبریز. گزارش نهایی طرح پژوهشی، سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری استان آذربایجان شرقی و دانشگاه هنر اسلامی تبریز.
- حدادعادل، غلامعلی (۱۳۸۸). دانشنامه جهان اسلام. ج ۸، تهران: بنیاد دائرةالمعارف اسلامی.
- حسینی‌راد، عبدالمجید (۱۳۹۱). بررسی حجم‌پردازی دوره قاجار از صخره‌نگاری باستانی تا مجسمه همایونی. نشریه هنرهای زیبا- هنرهای تجسمی، دوره ۱۷ (ش ۳)، ۳۲-۲۳.
- خسروانی، الهام (۱۳۹۰). «مطالعه تطبیقی سیر تحول منظرنگاری در دیوارنگاره‌های دوره قاجار در شهرهای شیراز، تهران، اصفهان و تبریز». پایان‌نامه کارشناسی ارشد. تبریز. رشته پژوهش هنر. تبریز: دانشگاه هنر اسلامی.
- رز، ژیلیان (۱۳۹۷). روش و روش‌شناسی تصویر. ترجمه جمال‌الدین اکبرزاده جهرمی، تهران: پژوهشگاه فرهنگ هنر و ارتباطات وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی.
- زنگی، بهنام و همکاران (۱۳۹۱). بررسی ظرفیت‌های ارتباطی نقاشی دیواری (مقایسه نظام ارتباطی نقاشی دیواری با نقاشی سه‌پایه‌ای). فصلنامه علمی- پژوهشی نامه هنرهای تجسمی و کاربردی، ش ۱۰، ۶۱-۴۳.
- شفیع‌زاده، پریناز و محمدعلی رجبی (۱۳۸۷). نقاشی‌های درباری (رسمی) قاجار، نمایش شکوه تصویر. فصلنامه نگره، (ش ۶)، ۷۰-۵۹.
- علی‌آبادی، محمد و همکاران (۱۳۸۹). دیوارنگاری در معماری ایران. نشریه گزارش سازمان نظام مهندسی ساختمان استان فارس، بهار و تابستان، ۶۵-۶۴.
- علیخانی، مهناز (۱۳۹۲). سیرتاریخی دیوارنگاری در ایران. فصلنامه علمی- آموزشی و پژوهشی، سال اول (ش ۱)، ۵۱-۵۶.
- غفاری‌نمین، محمدرضا (۱۳۸۹). واقع‌گرایی نقاشی دوره قاجار. مجله کتاب ماه هنر، (ش ۱۴)، ۷۰-۷۵.
- فلور، ویلم. ام (۱۳۹۵). نقاشی دیواری در دوره قاجار: نقاشی دیواری و گونه‌های دیگر دیوارنگاری در ایران. ترجمه علیرضا بهارلو، تهران: پیکره.
- فلور، ویلم. ام و همکاران (۱۳۸۱). نقاشی و نقاشان قاجار. ترجمه یعقوب آژند، تهران: ایل شاهسون بغدادی.
- کفشچیان‌مقدم، اصغر (۱۳۸۳). بررسی ویژگی‌های نقاشی دیواری. فصلنامه علمی- پژوهشی هنرهای زیبا، (ش ۲۰)، ۶۸-۷۸.

- کی نژاد، محمدعلی و محمدرضا شیرازی (۱۳۸۹). خانه‌های قدیمی تبریز. تبریز: دانشگاه هنر اسلامی تبریز.
- گدار، آندره (۱۳۷۷). هنر ایران. ترجمه بهروز حبیبی، تهران: دانشگاه شهید بهشتی.
- محمدبیگی، مینا (۱۳۸۸). نقاشی دیواری. ماهنامه بین‌المللی راه و ساختمان، (ش ۵۹)، ۷۰-۷۵.
- نصری اشرفی، جهانگیر و عباس شیرزادی آهودشتی (۱۳۸۸). تاریخ هنر ایران. تهران: آرون، جلد دوم.
- Berelson, Bernard. (1971). *Content Analysis in Communication research*. New York: Hafner.
- Bosworth, C. E. & et. Al. (1992). *Qajar Iran, Political Social and Cultural Changes 1800- 1925*. California: Mazda Publishers.
- Freshfield, Douglas William. (1869). *Travels in the Central Caucasus and Bashan*. London: Longmans, Green.
- Hsieh, H. F. & S. E. Shannon. (2005). Three Approaches to Qualitative Content Analysis. *Qualitative Health Research*, Nov, 15(9), pp.1277-88.
- James, Lionel. (1909). *Side-tracks and bridle-paths*. London: Edinburg, William Blackwood & sons.
- Mayring, Philip. (2014). *Qualitative content analysis*. Qualitative Social Research, Vol.1, No2, Austria: Klagenfurt.
- Neuendorf, Kimberly A. (2002). *Content Analysis Guidebook*. London: Sage publication.
- Ouseley, Sir William. (1821). *Travel into various countries of the East, Particularly Persia*. London: Published by Rodwell and Martin, Vol.3.
- Rose, Gillian. (2001). *Visual Methodologies, An Introduction to the Interpretation of Visual Materials*. London: Sage Publications.
- Wilson, Samuel Graham. (2001). *Persian life and customs hardcover*. London: Darf Publishers Ltd, Facsimile Ed Edition.
- Zhang, Yan & Barbara M. Wildemuth. (2009). Qualitative analysis of content. In B. Wildemuth (Ed.), *Applications of Social Research Methods to Questions in Information and Library Science*, pp.308-319.

Received: 2021/08/29

Accepted: 2021/11/04

Reflection of cultural relations with the West in the wall paintings of Qajar houses in Tabriz

Tasin Karimi Avatefi, Theoretical Sciences and High Studies of Art Faculty , University of Art, Tehran, Iran

Kamran Afsharmohajer, Faculty of Visual Arts, University of Art, Tehran, Iran

Abstract

The increasing connections of kings, upper classes and Iranian artists with Europe, along with the arrival of new communication facilities and tools, had a tremendous effect on the attitude of clients and painters in the Qajar period. Wall painting in the city of Tabriz, which was considered as one of the important centers of cultural and artistic developments and the main gateway of Iran's relations with the West due to the Crown Prince, was widely used in the houses of aristocrats and rich people in addition to government buildings.

In the study of 368 wall painting and collections of murals identified in 11 of Qajar houses in Tabriz, the main question is: What are the effects of cultural relations with the West on the murals in the Qajar houses of Tabriz, what message is conveyed to the observer? This research is applied in terms of purpose and descriptive-analytical in nature with a qualitative approach and method of collecting information is field and library.

The results show that the manifestations of Western culture and art in the murals are recognizable and are evident in 70% of the wall painting. The presence of images of women in European clothing, European landscapes and architecture, emerging industrial tools and wall painting on the theme of still-life and angels clearly shows the accessibility and up-to-datedness of clients or painters and the influence of Western culture and art.

Key Words: Visual communication, Wall painting, Qajar houses of Tabriz, Western culture, European painting